

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 20 marca 1980 r.

Nr 8

TREŚĆ:
Poz.:

UMOWA MIĘDZYNARODOWA

- 21 — Konwencja o przekazywaniu osób skazanych na karę pozbawienia wolności w celu odbycia kary w państwie, którego są obywatelami, sporządzona w Berlinie dnia 19 maja 1978 r. 77
- 22 — Oświadczenie rządowe z dnia 21 lutego 1980 r. w sprawie ratyfikacji przez Polską Rzeczpospolitą Ludową Konwencji o przekazywaniu osób skazanych na karę pozbawienia wolności w celu odbycia kary w państwie, którego są obywatelami, sporządzonej w Berlinie dnia 19 maja 1978 r. 83

ROZPORZĄDZENIA:

- 23 — Ministra Finansów z dnia 7 marca 1980 r. w sprawie obowiązku posiadania dowodów zakupu silnikowych paliw płynnych przez niektórych podatników opłacających podatki w formach zryczałtowanych 83
- 24 — Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 27 lutego 1980 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków najmu budynków i lokali przez cudzoziemców dewizowych 84
- 25 — Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 26 lutego 1980 r. zmieniające rozporządzenia w sprawie dopuszczania do stosowania w budownictwie nowych materiałów oraz nowych metod wykonywania robót budowlanych 84

21

KONWENCJA

o przekazywaniu osób skazanych na karę pozbawienia wolności w celu odbycia kary w państwie, którego są obywatelami,

sporządzona w Berlinie dnia 19 maja 1978 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 19 maja 1978 roku została sporządzona w Berlinie Konwencja o przekazywaniu osób skazanych na karę pozbawienia wolności w celu odbycia kary w państwie, którego są obywatelami, w następującym brzmieniu:

Przekład.

KONWENCJA

o przekazywaniu osób skazanych na karę pozbawienia wolności w celu odbycia kary w państwie, którego są obywatelami.

Umawiające się Państwa,
kierując się pragnieniem rozwijania istniejących stosunków wzajemnego zaufania i współpracy,

uważając, że odbywanie przez skazanych kary w państwie, którego są obywatelami, przyczyniłoby się do bardziej skutecznego osiągnięcia celów ich resocjalizacji i re-
edukacji,

wychodząc z zasady humanizmu,
postanowiły, co następuje:

КОНВЕНЦИЯ

о передаче лиц, осужденных к лишению свободы, для отбывания наказания в государстве, гражданами которого они являются.

Договаривающиеся Государства,
руководствуясь желанием развивать сложившиеся отношения взаимного доверия и сотрудничества,

учитывая, что отбывание осужденными наказания в государстве, гражданами которого они являются, способствовало бы более эффективному достижению целей исправления и перевоспитания правонарушителей,

исходя из принципа гуманности,
договорились о нижеследующем:

Artykuł 1

Obywatele każdego z Umawiających się Państw, skazani na karę pozbawienia wolności w innym Umawiającym się Państwie, będą na podstawie wzajemnej zgody tych Państw przekazywani w celu odbycia kary do tego Państwa, którego są obywatelami.

Obywatelstwo skazanego określa się zgodnie z ustawodawstwem Państw uczestników niniejszej konwencji. Obywatel Umawiającego się Państwa jest osoba, która zgodnie z ustawą tego Państwa posiada obywatelstwo danego Państwa.

Artykuł 2

Przekazanie skazanego w celu odbycia kary do Państwa, którego jest on obywatelem, może nastąpić po uprawnieniu się wyroku.

Artykuł 3

Skazany, który został przekazany w celu odbycia kary do Państwa, którego jest obywatelem, nie może być ponownie pociągnięty do odpowiedzialności karnej za ten sam czyn, z wyjątkiem wypadków przewidzianych w art. 15 niniejszej konwencji.

Artykuł 4

Przekazanie skazanego w trybie przewidzianym przez niniejszą konwencję nie następuje, jeżeli:

- a) według ustawodawstwa Państwa, którego obywatelem jest skazany, czyn, za który został on skazany, nie stanowi przestępstwa;
- b) w Państwie, którego obywatelem jest skazany, za popełniony czyn poniósł on karę albo został uniewinniony lub postępowanie zostało umorzone, a także jeżeli został uwolniony od kary przez właściwy organ tego Państwa;
- c) w Państwie, którego obywatelem jest skazany, kara nie może być wykonana z powodu upływu terminu przedawnienia lub innej przyczyny przewidzianej w ustawodawstwie tego Państwa;
- d) skazany posiada stałe miejsce zamieszkania na terytorium Państwa, którego sąd wydał wyrok;
- e) nie osiągnięto zgody co do przekazania skazanego na warunkach przewidzianych w niniejszej konwencji.

Artykuł 5

Przekazanie skazanego w celu odbycia kary następuje na wniosek Państwa, którego sąd wydał wyrok, jeżeli Państwo, którego obywatelem jest skazany, zgadza się przyjąć go w celu wykonania wyroku zgodnie z warunkami niniejszej konwencji.

Państwo, którego obywatelem jest skazany, może zwrócić się do Państwa, którego sąd wydał wyrok, z prośbą o rozpatrzenie możliwości przekazania skazanego.

Статья 1

Граждане каждого из Договаривающихся Государств, осужденные к лишению свободы в другом Договаривающемся Государстве, будут по взаимному согласию этих Государств передаваться для отбывания наказания в то Государство; гражданами которого они являются.

Гражданство осужденного определяется в соответствии с законодательством Государств — участников настоящей Конвенции. Гражданином Договаривающегося Государства является лицо, которое по закону этого Государства имеет гражданство данного Государства.

Статья 2

Передача осужденного для отбывания наказания в Государство, гражданином которого он является, может иметь место после вступления приговора в законную силу.

Статья 3

Осужденный, переданный для отбывания наказания в Государство, гражданином которого он является, не может быть вновь привлечен к уголовной ответственности за то же деяние, за исключением случаев, предусмотренных статьей 15 настоящей Конвенции.

Статья 4

Передача осужденного в порядке, предусмотренном настоящей Конвенцией, не производится, если:

- a) по законодательству Государства, гражданином которого является осужденный, деяние, за которое он осужден, не является преступлением;
- б) в Государстве, гражданином которого является осужденный, за совершенное деяние он понес наказание или был оправдан, либо дело было прекращено, а равно если лицо освобождено от наказания компетентным органом этого Государства;
- в) наказание не может быть исполнено в Государстве, гражданином которого является осужденный, вследствие истечения сроков давности или по иному основанию, предусмотренному законодательством этого Государства;
- г) осужденный имеет постоянное место жительства на территории Государства, судом которого вынесен приговор;
- д) не достигнуто согласие о передаче осужденного на условиях, предусмотренных настоящей Конвенцией.

Статья 5

Передача осужденного для отбывания наказания осуществляется по предложению Государства, судом которого вынесен приговор, если Государство, гражданином которого является осужденный, согласно принять его для исполнения приговора с соблюдением условий настоящей Конвенции.

Государство, гражданином которого является осужденный, может обратиться к Государству, судом которого вынесен приговор, с просьбой рассмотреть вопрос о возможности передачи осужденного.

Skazany i jego krewni mogą zwracać się do właściwych organów Państwa, którego sąd skazał daną osobę, lub Państwa, którego jest ona obywatelem, z wnioskiem o przekazanie skazanego. Skazanego informuje się o możliwości złożenia takiego wniosku.

Artykuł 6

W sprawach niniejszej konwencji właściwe organy Umawiających się Państw porozumiewają się ze sobą bezpośrednio. Każde z Umawiających się Państw przekazuje Depozytariuszowi nazwę swojego właściwego organu.

Artykuł 7

W celu przekazania skazanego dla odbycia kary właściwy organ Państwa, którego sąd wydał wyrok, zwraca się do właściwego organu Państwa, którego obywatelem jest skazany.

Wniosek sporządza się w formie pisemnej. Do wniosku dołącza się:

- a) uwierzytelnione odpisy wyroku i wydane w danej sprawie orzeczenia sądów wyższych instancji, dokumenty stwierdzające uprawnomocnienie się wyroku;
- b) dokument wymieniający część kary odbytej przez skazanego oraz część kary podlegającej dalszemu wykonaniu zgodnie z ustawodawstwem Państwa, którego sąd wydał wyrok;
- c) dokument stwierdzający wykonanie kary dodatkowej, jeżeli została orzeczona;
- d) tekst przepisów ustawy karnej, na podstawie której skazano daną osobę;
- e) dokument stwierdzający obywatelstwo skazanego;
- f) inne dokumenty uznane za niezbędne przez organy Państwa, którego sąd wydał wyrok;
- g) uwierzytelnione tłumaczenie wniosku i załączonych do niego dokumentów.

W razie konieczności organy Państwa, którego obywatelem jest skazany, mogą zwrócić się o dodatkowe dokumenty lub informacje.

Artykuł 8

Właściwy organ Państwa, którego obywatelem jest skazany, w możliwie krótkim terminie zawiadomi właściwy organ Państwa, którego sąd wydał wyrok, o zgodzie na przyjęcie lub odmowie przyjęcia skazanego na warunkach przewidzianych w niniejszej konwencji.

Artykuł 9

Miejsce, czas i tryb przekazania skazanego określa się w drodze porozumienia między właściwymi organami zainteresowanych Państw.

Осужденный и его родственники могут обращаться к компетентным органам Государства, судом которого лицо осуждено, или Государства, гражданином которого оно является, с ходатайством о передаче осужденного. О возможности такого обращения разъясняется осужденному.

Статья 6

По вопросам настоящей Конвенции компетентные органы Договаривающихся Государств сносятся друг с другом непосредственно. Каждое Договаривающееся Государство сообщает депозитарию наименование своего компетентного органа.

Статья 7

В целях передачи осужденного для отбывания наказания компетентный орган Государства, судом которого вынесен приговор, обращается к компетентному органу Государства, гражданином которого является осужденный.

Обращение составляется в письменной форме. К обращению прилагаются:

- a) удостоверенные копии приговора и имеющихся по делу решений вышестоящих судебных инстанций, документы о вступлении приговора в законную силу;
- b) документ о части наказания, отбытой осужденным, и той части наказания, которая подлежит дальнейшему отбыванию в соответствии с законодательством Государства, судом которого вынесен приговор;
- в) документ об исполнении дополнительного наказания, если оно было назначено;
- г) текст статей уголовного закона, на основании которого лицо осуждено;
- д) документ, свидетельствующий о гражданстве осужденного;
- e) другие документы, если это сочтут необходимым органы Государства, судом которого вынесен приговор;
- ж) заверенный перевод обращения и прилагаемых к нему документов.

В случае необходимости органы Государства, гражданином которого является осужденный, могут запросить дополнительные документы или сведения.

Статья 8

Компетентный орган Государства, гражданином которого является осужденный, в возможно короткий срок уведомляет компетентный орган Государства, судом которого вынесен приговор, о согласии либо об отказе принять осужденного на условиях предусмотренных настоящей Конвенцией.

Статья 9

Место, время и порядок передачи осужденного определяются путем договоренности между компетентными органами заинтересованных Государств.

Artykuł 10

Kara orzeczona wobec skazanego wykonywana jest na podstawie wyroku sądu tego Państwa, w którym został on skazany.

Biorąc za podstawę wydany wyrok, sąd Państwa, którego obywatelem jest skazany, orzeka o wykonaniu wyroku, wyznaczając zgodnie z ustawą swego Państwa taki sam okres pozbawienia wolności, jaki został wymieniony w wyroku.

Jeżeli ustawodawstwo Państwa, którego obywatelem jest skazany, przewiduje za dany czyn maksymalny wymiar kary pozbawienia wolności niższy od wymienionego w wyroku, sąd wymierza karę pozbawienia wolności w maksymalnej wysokości przewidzianej w ustawodawstwie tego Państwa za popełnienie danego czynu.

Jeżeli według ustawodawstwa Państwa, którego obywatelem jest skazany, za popełnienie danego czynu nie jest przewidziana kara pozbawienia wolności, sąd wymierza na podstawie ustawodawstwa swego Państwa karę najbardziej zbliżoną do kary wymienionej w wyroku.

Część kary odbytej przez skazanego w Państwie, którego sąd wydał wyrok, zalicza się na poczet kary, a przy wymierzaniu kary nie związanej z pozbawieniem wolności bierze się pod uwagę odbytą część kary.

Orzeczoną wyrokiem karę dodatkową, która nie została wykonana, wymierza sąd Państwa, którego obywatelem jest skazany, jeżeli kara taka jest przewidziana przez ustawodawstwo tego Państwa w razie popełnienia danego czynu. Karę dodatkową wymierza się w trybie przewidzianym w niniejszym artykule.

Artykuł 11

W stosunku do osoby przekazanej w celu odbycia kary do Państwa, którego jest obywatelem, skutki prawne skazania są takie same jak w stosunku do osób skazanych w tym Państwie za popełnienie takiego czynu.

Artykuł 12

Właściwy organ Umawiającego się Państwa, któremu przekazano skazanego w celu odbycia kary, zawiadamia właściwy organ Państwa, w którym wyrok został wydany, o orzeczeniu sądu w przedmiocie wykonania wyroku, wydanym zgodnie z artykułem 10 niniejszej konwencji.

Artykuł 13

Wykonanie kary nie odbytej przed przekazaniem skazanego, a także całkowite lub częściowe zwolnienie od kary po wydaniu orzeczenia w przedmiocie wykonania wyroku, następuje zgodnie z ustawodawstwem Państwa, któremu przekazano skazanego.

Prawo łaski wobec skazanego stosuje to Państwo, któremu został on przekazany w celu odbycia kary.

Статья 10

Назначенное осужденному наказание отбывается на основании приговора суда того Государства, в котором он был осужден.

Суд Государства, гражданином которого является осужденный, исходя из вынесенного приговора, принимает решение о его исполнении, определяя по закону своего Государства такой же срок лишения свободы, как и назначенный по приговору.

Если по законодательству Государства, гражданином которого является осужденный, за данное деяние предельный срок лишения свободы меньше, чем назначенный по приговору, суд определяет максимальный срок лишения свободы, предусмотренный законодательством этого Государства за совершение данного деяния.

В случаях, когда по законодательству Государства, гражданином которого является осужденный, за совершение данного деяния в качестве наказания не предусмотрено лишение свободы, суд определяет по законодательству своего Государства наказание, наиболее соответствующее назначенному по приговору.

Часть наказания, отбытая осужденным в Государстве, судом которого вынесен приговор, засчитывается в срок наказания, а при определении наказания, не связанного с лишением свободы, отбытая часть наказания принимается во внимание.

Назначенное по приговору дополнительное наказание, если оно не было исполнено, определяется судом Государства, гражданином которого является осужденный, если также наказание за совершение данного деяния предусмотрено законодательством этого Государства. Дополнительное наказание определяется в порядке, предусмотренном настоящей статьей.

Статья 11

В отношении лица, переданного для отбывания наказания в Государство, гражданином которого оно является, наступают такие же правовые последствия осуждения, как и в отношении лиц, осужденных в этом Государстве за совершение такого деяния.

Статья 12

Компетентный орган Договаривающегося Государства, которому передан осужденный для отбывания наказания, уведомляет компетентный орган Государства, в котором был вынесен приговор, о решении суда об исполнении приговора, принятом в соответствии со статьей 10 настоящей Конвенции.

Статья 13

Исполнение неотбытого до передачи осужденного наказания, а также полное или частичное освобождение от наказания после принятия решения об исполнении приговора осуществляются в соответствии с законодательством Государства, которому передан осужденный.

Помилование осужденного осуществляется тем Государством, которому он передан для отбывания наказания.

Po przekazaniu skazanego amnestię stosuje się zgodnie z przepisami o amnestii wydanymi w Państwie, którego sąd wydał wyrok, oraz w Państwie, którego obywatelem jest skazany.

Rewizji wyroku w stosunku do skazanego, przekazanego Państwu, którego jest on obywatelem, może dokonać tylko sąd Państwa, w którym wyrok został wydany.

Artykuł 14

Jeżeli po przekazaniu skazanego w celu odbycia kary wyrok zostanie zmieniony w Państwie, w którym został wydany, odpis orzeczenia w tym przedmiocie oraz inne niezbędne dokumenty przesyła się właściwemu organowi Państwa, któremu przekazano skazanego. Sąd tego Państwa rozstrzyga o wykonaniu takiego orzeczenia w trybie przewidzianym w artykule 10 niniejszej konwencji.

Jeżeli po przekazaniu skazanego w celu odbycia kary zostanie uchylony wyrok i umorzono postępowanie karne w Państwie, w którym wyrok został wydany, odpis orzeczenia w tym przedmiocie oraz jego tłumaczenie przesyła się niezwłocznie do wykonania właściwemu organowi Państwa, któremu przekazano skazanego.

Artykuł 15

Jeżeli po przekazaniu skazanego w celu odbycia kary wyrok zostanie uchylony w Państwie, w którym został wydany, i przewidziane jest nowe postępowanie przygotowawcze lub sądowe, odpis orzeczenia w tym przedmiocie oraz inne materiały niezbędne do ponownego rozpatrzenia sprawy przesyła się właściwemu organowi Państwa, któremu przekazano skazanego, w celu podjęcia decyzji o pociągnięciu go do odpowiedzialności zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa.

Artykuł 16

Każde Umawiające się Państwo zezwala na przewóz przez swoje terytorium skazanych przekazywanych zgodnie z niniejszą konwencją trzeciemu Umawiającemu się Państwu. Na taki przewóz zezwala się na wniosek Państwa, którego obywatelem jest skazany.

Artykuł 17

Koszty związane z przekazaniem skazanego, powstałe do chwili przekazania, ponoszą Umawiające się Państwa, w których powstały. Inne koszty związane z przekazaniem skazanego, w tym także koszty jego przewozu, ponosi Państwo, którego obywatelem jest skazany.

Artykuł 18

Zagadnienia powstające przy stosowaniu niniejszej konwencji rozstrzygane są na podstawie porozumienia między właściwymi organami Umawiających się Państw.

Амнистия после передачи осужденного осуществляется в соответствии с актами об амнистии, изданными в Государстве, судом которого вынесен приговор, и Государстве, гражданином которого является осужденный.

Пересмотр приговора в отношении осужденного, переданного Государству, гражданином которого он является, может быть осуществлен только судом Государства, в котором вынесен приговор.

Статья 14

Если после передачи осужденного для отбывания наказания приговор изменен в Государстве, где он был вынесен, копия решения об этом и другие необходимые документы направляются компетентному органу Государства, которому передан осужденный. Суд этого Государства разрешает вопрос об исполнении такого решения в порядке, предусмотренном статьей 10 настоящей Конвенции.

Если после передачи осужденного для отбывания наказания приговор отменен с прекращением уголовного дела в Государстве, где он был вынесен, копия решения об этом и заверенный его перевод немедленно направляются для исполнения компетентному органу Государства, которому передан осужденный.

Статья 15

Если после передачи осужденного для отбывания наказания приговор в Государстве, где он был вынесен, отменен и предусмотрено новое расследование или судебное разбирательство, копия решения об этом и другие материалы, необходимые для нового рассмотрения дела, направляются компетентному органу Государства, которому передан осужденный, для решения вопроса о привлечении его к ответственности по законодательству этого Государства.

Статья 16

Каждое Договаривающееся Государство разрешает транзитную перевозку по своей территории осужденных, передаваемых в соответствии с настоящей Конвенцией третьему Договаривающемуся Государству. Такая перевозка разрешается по просьбе Государства, гражданином которого является осужденный.

Статья 17

Связанные с передачей осужденного расходы, возникшие до его передачи, несут Договаривающееся Государства, у которых они возникли. Другие расходы, связанные с передачей осужденного, в том числе по его транзитной перевозке, несет Государство, гражданином которого является осужденный.

Статья 18

Вопросы, возникающие при применении настоящей Конвенции, решаются по согласованию между компетентными органами Договаривающихся Государств.

Artykuł 19

Niniejsza konwencja nie narusza postanowień innych umów międzynarodowych, których uczestnikami są Umawiające się Państwa.

Artykuł 20

Niniejsza konwencja podlega ratyfikacji przez Państwa, które ją podpisały. Dokumenty ratyfikacyjne składa się Rządowi Niemieckiej Republiki Demokratycznej, który pełni funkcję Depozytariusza tej konwencji.

Niniejsza konwencja wejdzie w życie dziewięćdziesiątego dnia licząc od chwili złożenia Depozytariuszowi trzeciego dokumentu ratyfikacyjnego. Dla Państwa, którego dokument ratyfikacyjny zostanie złożony Depozytariuszowi po wejściu w życie niniejszej konwencji, wejdzie ona w życie dziewięćdziesiątego dnia, licząc od dnia złożenia Depozytariuszowi dokumentu ratyfikacyjnego.

Artykuł 21

Niniejsza konwencja zawarta jest na okres pięciu lat od dnia wejścia w życie. Po upływie tego okresu konwencja ulega automatycznemu przedłużeniu każdorazowo na nowy okres pięcioletni.

Każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć niniejszą konwencję, przesyłając Depozytariuszowi pisemne zawiadomienie w tym przedmiocie na 12 miesięcy przed upływem danego okresu pięcioletniego jej obowiązywania.

Artykuł 22

Po wejściu w życie niniejszej konwencji mogą do niej przystąpić inne państwa, za zgodą wszystkich Umawiających się Państw, przez złożenie Depozytariuszowi dokumentów takiego przystąpienia. Przystąpienie uważa się za skuteczne po upływie dziewięćdziesięciu dni od dnia otrzymania przez Depozytariusza ostatniego zawiadomienia o zgodzie na przystąpienie.

Artykuł 23

Depozytariusz zawiadamia niezwłocznie wszystkie Państwa, które podpisały niniejszą konwencję i które do niej przystąpiły, o dacie złożenia każdego dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia, dacie wejścia w życie konwencji, a także o otrzymaniu innych zawiadomień wynikających z niniejszej konwencji.

Artykuł 24

Depozytariusz niniejszej konwencji podejmie odpowiednie kroki w celu zarejestrowania konwencji w Organizacji Narodów Zjednoczonych, zgodnie z jej Kartą.

Статья 19

Настоящая Конвенция не затрагивает положений других международных договоров, участниками которых являются Договаривающиеся Государства.

Статья 20

Настоящая Конвенция подлежит ратификации подписавшими ее Государствами. Ратификационные грамоты сдаются на хранение Правительству Германской Демократической Республики, которое выполняет функции депозитария этой Конвенции.

Настоящая Конвенция вступит в силу на девяностый день, считая со дня сдачи на хранение депозитарию третьей ратификационной грамоты. Для Государства, ратификационная грамота которого будет сдана на хранение депозитарию после вступления в силу настоящей Конвенции, она вступит в силу на девяностый день, считая со дня сдачи на хранение депозитарию его ратификационной грамоты.

Статья 21

Настоящая Конвенция будет действовать в течение пяти лет со дня вступления ее в силу. По истечении этого срока Конвенция автоматически продлевается каждый раз на новый пятилетний период.

Каждое Договаривающееся Государство может выйти из настоящей Конвенции, направив за 12 месяцев до истечения текущего пятилетнего срока ее действия письменное уведомление об этом депозитарию.

Статья 22

К настоящей Конвенции после вступления ее в силу могут присоединиться с согласия всех Договаривающихся Государств другие Государства путем передачи депозитарию документов о таком присоединении. Присоединение считается вступившим в силу по истечении девяноста дней со дня получения депозитарием последнего сообщения о согласии на такое присоединение.

Статья 23

Депозитарий будет незамедлительно извещать все подписавшие настоящую Конвенцию и присоединившиеся к ней Государства о дате сдачи на хранение каждой ратификационной грамоты или документа о присоединении, дате вступления Конвенции в силу, а также о получении им других уведомлений, вытекающих из настоящей Конвенции.

Статья 24

Депозитарий настоящей Конвенции примет соответствующие меры с целью регистрации этой Конвенции в Организации Объединенных Наций в соответствии с ее Уставом.

Artykuł 25

Статья 25

Niniejszą konwencję składa się Depozytariuszowi, który przekaze we właściwy sposób Państwom, które podpisały konwencję lub do niej przystąpiły, uwierzytelnione odpisy konwencji.

Настоящая Конвенция сдается на хранение депозитарию, который разошлет надлежащим образом заверенные копии Конвенции Государствам, подписавшим Конвенцию и присоединившимся к ней.

Sporządzono w Berlinie dnia 19 maja 1978 r. w jednym egzemplarzu w języku rosyjskim.

Совершено в Берлине 19 мая 1978 г. в одном экземпляре на русском языке.

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każdą z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że wymieniona konwencja jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 15 listopada 1979 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: *E. Wojtaszek*

22

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 21 lutego 1980 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polską Rzeczpospolitą Ludową Konwencji o przekazywaniu osób skazanych na karę pozbawienia wolności w celu odbycia kary w państwie, którego są obywatelami, sporządzonej w Berlinie dnia 19 maja 1978 r.

Niniejszym podaje się do wiadomości, że zgodnie z artykułem 20 Konwencji o przekazywaniu osób skazanych na karę pozbawienia wolności w celu odbycia kary w państwie, którego są obywatelami, sporządzonej w Berlinie dnia 19 maja 1978 r., złożony został Rządowi Niemieckiej Republiki Demokratycznej dnia 17 grudnia 1979 r. dokument ratyfikacyjny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do powyższej konwencji.

Wymieniona konwencja wchodzi w życie w stosunku do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dnia 16 marca 1980 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa stały się stronami powyższej konwencji, która weszła w życie dnia 26 sierpnia 1979 r., składając dokumenty ratyfikacyjne w niżej podanych datach:

Węgierska Republika Ludowa . . . dnia 3 listopada 1978 r.,
Ludowa Republika Bułgarii . . . dnia 19 kwietnia 1979 r.,
Związek Socjalistycznych
Republik Radzieckich . . . dnia 28 maja 1979 r.,
Republika Kuby dnia 17 sierpnia 1979 r.,
Niemiecka Republika
Demokratyczna dnia 17 stycznia 1980 r.

Zgodnie z artykułem 20 konwencji weszła ona w życie w stosunku do pierwszych trzech wymienionych wyżej państw dnia 26 sierpnia 1979 r., a w stosunku do pozostałych państw wchodzi ona w życie po upływie 90 dni od daty złożenia przez te państwa dokumentów ratyfikacyjnych.

Minister Spraw Zagranicznych: *w. J. Czyrek*

23

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 7 marca 1980 r.

w sprawie obowiązku posiadania dowodów zakupu silnikowych paliw płynnych przez niektórych podatników opłacających podatki w formach zryczałtowanych.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Osoby fizyczne i osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej, opłacające na podstawie szczególnych przepisów podatki obrotowy i dochodowy w formach zryczałtowanych, jeżeli wykonują działalność zarobkową w zakresie transportu osobowego i towarowego albo przy wykonywaniu działalności zarobkowej używają samochodów dostawczych, ciężarowych lub ciągników, są obowiązane posiadać oraz przechowywać dowody zakupu silnikowych paliw płynnych — etyliny i olejów napędowych, zwanych dalej „paliwami”.

2. Dowód zakupu paliwa powinien zawierać:

- 1) nazwę sprzedającego i jego adres,
- 2) datę i numer kolejny dowodu zakupu,
- 3) numer rejestracyjny samochodu lub ciągnika,
- 4) oznaczenie rodzaju paliwa, jego ilość i cenę jednostkową,
- 5) ogólną sumę należności,
- 6) podpis sprzedającego.

3. Przy zakupie paliw należy pobierać odrębny dowód zakupu paliw do każdego samochodu lub ciągnika.

§ 2. Osoby, o których mowa w § 1 ust. 1, są obowiązane:

- 1) bezzwłocznie po dokonaniu zakupu paliwa odnotować na każdym dowodzie zakupu stan licznika kilometrów w samochodzie lub licznika motogodzin w ciągniku,